



מ"ת 31403/06/21 - מדינת ישראל נגד סלמקן מהרי, טל בנישו

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 31403-06-21 מדינת ישראל נ' מהרי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 404430/2021

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. סלמקן מהרי (עציר)
2. טל בנישו (עציר)

החלטה

כתב האישום וטיעוני הצדדים

1. לפניי בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים.
2. בבסיס הבקשה, כתב אישום שהוגש נגד המשיבים המייחס להם עבירה של החזקת סמים.
3. מכתב האישום עולה כי עובר ליום 26.05.21 החזיקו הנאשמים בצוותא, בחצר בית בו התגורר המשיב 1, סם מסוכן שלא לצריכה עצמית במשקלים של 65.31 גרם סם מסוג קוקאין ו- 12.45 גרם סם מסוג קאטמין (סעיף 2 לעובדות כתב האישום). בנוסף, עולה מכתב האישום כי המשיב 1 החזיק סם מסוכן מסוג קאטמין ו-MDMA במשקל של 1.71 גרם וזאת לצד שני משקלים דיגיטליים. כמו כן, כתב האישום מייחס למשיב 2, החזקת סם מסוכן מסוג קאטמין במשקל 0.1 גרם. למשיב 2 מיוחסת גם עבירה של שיבוש מהלכי משפט לנוכח המתואר בסעיפים 5 ו- 6 לעובדות כתב האישום.
4. בדיון שהתקיים בפניי ביום 20.06.21 חלק ב"כ המשיבים על קיומן של ראיות לכאורה, בעיקר ביחס לעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית כמפורט בסעיף 2 לכתב האישום. ב"כ המשיבים סבור כי התשתית הראייתית שנאספה בעניינם של המשיבים רעועה ואין בה כדי לקשור את המשיבים לעבירות של החזקת הסמים נשוא סעיף 2 לעובדות כתב האישום. ממילא אין בראיות אלה כדי להוביל להרשעתם של המשיבים. למצער, טען ב"כ המשיבים, קיים כרסום ראייתי ממשי. עיקרי טענות ב"כ המשיבים הן: ראשית, הסמים נמצאו מעבר לגדר בחלק של השכן ולא בצד חצר ביתו של המשיב 1. שנית, טען ב"כ המשיבים כי אין לייחס משקל של ממש למציאת ה-DNA של המשיב 1 על כפפה, שכן מדובר בחפץ שהינו שימושי שיכול להגיע לידיים אחרות, גם אם המשיב 1 החזיק בכפפות לכאורה. שלישית, טען ב"כ המשיבים כי ה-DNA שנמצא על הכפפה הוא תערובת. רביעית, טעם ב"כ המשיבים כי טביעות האצבע של המשיב 2 נמצאו על שקית חיצונית ולא על השקית שהכילה את הסמים מסוג קוקאין.



5. מנגד המבקשת עומדת על קיומה של תשתית ראייתית המבוססת על ראיות פורנזיות שנמצאו על שקית שהכילו את הסמים וכן ראיות ישירות ונסיבתיות אליהן היא הפנתה בטיעוניה.

דין והכרעה

6. ראיות התביעה מבוססות על ראיות ישירות, פורנזיות ונסיבתיות.

7. **אתחיל מהראיות הישירות:** מהודעתו של השוטר צאאל איברהים עולה כי השתתף בחיפוש שנערך בביתו של המשיב 1 - ככלבן. מהודעתו עולה כי הוא החל בסריקה עם כלב משטרה בתוך הבית ולאחר מכן, בגינת ביתו של המשיב 1. עוד עולה מהודעתו של צאאל כי במהלך חיפוש עם הכלב המשטרתי בחצר ביתו של משיב 1, הבחין בהתנהגות משונה של כלב החיפוש ובעקבות כך, הודיע לאחד הבלשים שהשתתפו בחיפוש. הבלש הושיט את ידו והוציא כפפה ומצא כפפה ובתוכה חומר החשוד כסם וכן חומר נוסף (ראו **שורות 7-11 להודעת השוטר מיום 08.06.21**). לדברי השוטר צאאל הסמים נמצאו בגינה בין שתי הגדרות, ברווח שבין הגדר שמפרידה בין החצר של משיב 1 לחצר השכן. להודעתו צורף שרטוט המתאר את מקום הימצאות הסמים.

8. מדו"ח הפעולה של הבלש רס"ר נתנאל ביטון עולה כי בעקבות חיפוש נשערך בחצר הבית שבו התגורר המשיב 1 בפינה הימנית של הגדר, **אשר חופפת לגדר של הבית הסמוך, נמצאה כפפה לבנה ובתוכה חומר וורוד החשוד כסם מסוג קטאמין** (המכונה "דוסה") וכן, שקית שקופה ובתוכה גוש לבן עטוף בניילון ובתוכה חומר החשוד כסם מסוג קוקאין.

9. **אשר לראיות הפורנזיות:** על גבי הכפפה שהכילה את הסם מסוג קטאמין ("דוסה") נמצא DNA של המשיב 1 (ראו סעיף 2 לעובדות כתב האישום). בחוות הדעת של ד"ר לב ווסקובויניקי אשר ביצע ניתוח סטטיסטי לתוצאות בדיקת ה-DNA שהתקבלו מהחיפוש כאמור, נקבע כי "**נתקבלה תערובת פרופילי דנ"א שמקורה ביותר משני פריטים, ובה פרופיל DNA בולט ב-15 מתוך 21 האתרים שנבדקו**". בהמשך התייחס המומחה ליחסי הנראות וקבע כי בהינתן שני הנחות הנובעות מהנתונים, ההסתברות לקבל את התערובת הבולטת (של המשיב 1) על הכפפה, היא גדולה פי 21.4 מיליארד מההסתברות שלקבל את התערובת שבה המשיב 1 אינו בין התורמים לה (אפנה **לחוות הדעת מיום 08.06.21, בעמ' 2**). כמו כן, על גבי השקית שהכילה את הסם מסוג קוקאין נמצאו טביעות אצבע של המשיב 2, וזאת בחלק החיצוני של השקית שבתוכה הייתה שקית נוספת שהכילה את הסמים. בזיהוי טביעת אצבע ראשוני שבוצע על ידי המעבדה לזיהוי פלילי, נמצא כי טביעת האצבע שהובאה מהזירה ושפותחה במעבדה, זוהתה כטביעת האצבע של המשיב 2 (אפנה **למסמך זיהוי ט.א של יעל פלג-שירוני מיום 07.06.21**).

10. **אשר לראיות הנסיבתיות:** בביתו של המשיב 1 נתפסו שני משקלים דיגיטליים. על המשקל הדיגיטלי שצבעו כסוף וחלקו העליון צבוע בכחול נמצאה אבקה בצבע לבן (אפנה **לדו"ח פעולה של הבלש רס"ר בנימין קסביאן מיום 06.06.21**). במזכר של רס"ר מארון סלאמה אשר צילם את המשקלים שנתפסו בביתו של המשיב 1, עולה כי נמצאו שאריות של חומר החשוד כסם על שני המשקלים (אפנה **למזכר מיום 06.06.21**). בזמן חיפוש חיצוני שביצע הבלש רס"ר נתנאל ביטון על המשיב 1, נמצא סכין בעל ניצב עץ עם כיתוב Browning אשר נתפסה ובתמונה שצולמה על ידי היחידה החוקרת ניתן



להבחין כי בקצה להב הסכין נמצא מרוח החשוד כסם מסוג קאטמין ("דוסה") (אפנה לדו"ח מיום 26.05.21 בעמ' 1 ולתמונת המוצג נח').

המשיב 2 הגיע לביתו של המשיב 1 וזאת לאחר מעצרו, כאשר נודע לו כי השכן שוחח עם היחידה החוקרת שהגיעה לגבות ממנו עדות ולצלם את הגינה של המשיב 1. מעדותו של השכן, אהרן שאבי, ומדו"ח הפעולה של פקד לויטן משה, עולה כי המשיב 2 הגיע לביתו של השכן והחל לאיים עליו ולתשאל את השכן לפשר הגעת השוטרים לביתו. לאחר מכן, כך עולה מהודעת שבי, המשיב 2 ביקש ממנו את מצלמות האבטחה (אפנה לדו"ח מיום 30.05.21 ולחקירת השכן, אהרן שאבי, מיום 09.06.21).

11. גירסת המשיבים: המשיבים בחרו לשתוק בחקירתם. כך המשיב 1 בחקירתו מיום 08.06.21 ומיום 31.05.21 שתק (אפנה לחקירה מיום 08.06.21 שורות 38-39, 59-60 ובחקירה מיום 31.05 עמ' 2 שורה עשירית מהסוף) ובחקירתו מיום 06.06.21 בוחר שלא לתת הסבר (אפנה לשורות 43-44, 69-70, 86-87). המשיב 2 בחקירתו מיום 08.06.21 שתק (אפנה לשורות 98-101).

12. מסד ראיתי זה, יש בו כדי לקשור את המשיבים לעבירות המיוחסות להם. אומנם, מדובר בראיות פורנזיות שנמצאו על גבי חפצים ניידים, אלא שהמשיבים לא נתנו כל הסבר המניח את הדעת לממצאים אלו. כך המשיב 1 עומת עם ראיות לגבי הכפפה אך בחר לשמור על זכות השתיקה (אפנה להודעת המשיב 1 מיום 08.06.21). כך גם המשיב 2 בחר לשמור על זכות השתיקה לאורך כל חקירתו (אפנה להודעת המשיב 2 מיום 08.06.21). בהעדר הסבר סביר המניח את הדעת לנמסר על ידי המשיבים, יש לתת משקל ברף הנדרש לממצאים הפורנזיים הקושרים את המשיבים לסמים.

13. מהראיות שפורטו לעיל עולה כי טענת המשיבים שהסמים נמצאו בחלקו של השכן ולא בחצר ביתו של המשיב 1, אין בה ממש, שכן לפי העולה מעדותו של השוטר צאאל והבלש נתנאל הסמים נמצאו בפינה שחופפת לגדר של הבית הסמוך ולא בחלקו של השכן. בכל מקום, מהודעת הכלב והשוטר ביטון עולה כי ניתן היה להגיע לסמים באמצעות הושטת יד.

14. בהקשר זה נקבע כבר בע"פ 149/12 אשר אלמליח נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 24.09.12) (להלן: "עניין אלמליח") כי על בסיס ראית DNA ניתן לבסס הרשעה. בהקשר זה נקבע עוד כי עצם מציאתו של פרופיל זר על המוצג אין בה כדי לפגום בממצא ה-DNA כראיה. כך גם קבע ביהמ"ש בעניין אלמליח "העובדה שנמצאו שרידי DNA של אחרים שאינם ידועים אינה מקימה ספק סביר באפשרות מעורבותו של המערער בעבירה" (עניין אלמליח, פסיקה 50). מכאן, שדין טענת המשיב כי נמצא תערובת DNA ולא רק DNA שלו, דינה להידחות.

15. כך גם קבעה ההלכה הפסוקה, ביחס למציאת טביעת אצבע על חפץ שבו נעברה עבירה, שלא ניתן הסבר סביר להימצאותה שם, כי היא ראיה שמשקלה רב ויש בה כדי לבסס הרשעה כראיה יחידה, וממילא כדי לשמש ראיה לכאורה לצורך מעצר עד תום ההליכים (ראו עמ"ת 25813-10-13 מדינת ישראל נ' אחמד אלמקוסי (פורסם ביום 16.10.13)).

16. העובדה שטביעת אצבע של המשיב 2 נמצאה בחלק החיצוני של השקית ובתוכה הייתה



שקית נוספת ופנימית, יש בה כדי להחליש במידה מסוימת את הממצא הפורנזי והקשר של המשיב 2 לסמים שנמצאו. יחד עם זאת, נקבע כבר בבש"פ 11007/05 אבי טולידנו נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.12.05): "בסופו של יום הציגה איפוא המשיבה מקבץ ראיות לכאורה, המגבש עילת מעצר. אף שטביעת האצבע של העורר אכן לא היתה על לבנות החבלה, מיקומה על שקית שהיתה בתוך השקית שבה נמצאו לבנות החבלה, ושכללה (השקית ועליה טביעת האצבע) מטען לטלפון סלולרי כשהטלפון עצמו היה בשקית הגדולה יותר יחד עם לבנות החבלה, אומרת דרשני. כאמור, העורר הורשע בעבר בהחזקת נשק שלא כדין. ההסתברות שטביעת אצבעו של העורר תגיע באקראי לשקית כזאת, היא נמוכה ביותר".

17. נוכח כל האמור לעיל, קיימת חולשה ראייתית ביחס למעורבותו של המשיב 2 וקיימות ראיות לכאורה ברף הנדרש ביחס למשיב 1.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשפ"א, 22 יוני 2021, בהעדר הצדדים.